

ὅς γνωρίζω πῶς δὲν μὲ πιστεύουν καὶ πῶς ὁ ἴδιος ἐγὼ παραδόθηκα πεθαμένος εἰς τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸ πονηρὸ μάτι, μὴ ἐλπίζων καὶ μὴ νοσταλγῶν τίποτε, καὶ τοῦτο ὅς εἶναι ἡ νίκη μου ἀπέναντί του.

Κι' ἔτσι πάντα, ἀπὸ θανάτου εἰς θάνατον, ὅς περνοῦμεν, ἐμεῖς, ὅσους ἔθιζαν τὰ φτερά τῆς μεγάλης ἐλευθερίας, τὰ γεφύρια τοῦ ἀτέλειωτου ποταμοῦ ποῦ μὲ τὶς πλημμύρες του δίνει στὸν ἀπέραντο κάμπο τὴν δύναμιν τῆς αἰωνίας βλαστήσεως....

ΑΛΕΞΑΝΤΡΕΙΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

FÉLIX LE DANTEC

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΗΛΥΚΟ

Ἡ γεννητήσια πράξις εἶναι συνέπεια μιᾶς ἰδιαιτέρας ἑλξεως ποὺ ἑξασκοῦν τ' ἄρσενικά στὰ θηλυκά. Στὰ ἄγρια θηρία, ἡ ἑλξη αὐτὴ περιορίζεται σὲ μιὰ μόνη ἐποχὴ τῆς χρονιάς· στὸ ἀνθρώπινο γένος εἶναι ἑξακολουθητικὴ. Εἴτε γιὰ τὸ ἀριθμὸς τῶν θηλυκῶν εἶναι κατώτερος τῶν ἄρσενικῶν, καθὼς αὐτὸ συμβαίνει σὲ μερικὰ εἶδη ζώων, εἴτε γιὰ τὸ μερικὰ θηλυκὰ ἔχουν, πιθανόν, τὴν ιδιότητα νὰ διεγείρουν κατὰ ἓνα ὅλως ἰδιαίτερο τρόπο τὴν γεννητήσια ἐπιθυμία τῶν ἄρσενικῶν, ὥστε νὰ προκαλεῖται ἀνταγωνισμὸς τὴν στιγμὴ τοῦ ἐρεθισμοῦ μεταξὺ ὅλων ἐκείνων ποὺ ὁρέγονται τὸ ἴδιο θηλυκό.

Ὅπως ὁ γεννητήσιος ἐρεθισμὸς μᾶς παρουσιάστηκε πρὸ ὀλίγου ἰσχυρότερος ἀπὸ ὅλα τὰ κίνητρα, ἔτσι κι' ὁ ἀνταγωνισμὸς ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν γεννητήσια ἐπιθυμία μᾶς παρουσιάζεται ὡς ὁ τρομερότερος τῶν ἀνταγωνισμῶν.

Ὅταν πρόκειται ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς γυναῖκα, ὅλα τὰ λογικὰ ἐπιχειρήματα ἑξαφανίζονται, κανεὶς δεσμὸς δὲν λογαριάζεται, οἱ ἀνταγωνιστὰι γίνονται θανάσιμοι ἐχθροὶ καὶ ἂν ἀκόμα προηγουμένως ἦταν ἀδέρφια ἢ συντρόφοι.

Στὸ ἀνθρώπινο εἶδος οἱ διαφοροὶ λαοί, ὕστερα ἀπὸ τὴν ὁλοφάνερη αὐτὴ ἑξακρίβωση, ἐπῆραν διαφορὲς κατευθύνσεις καὶ ἐθέσπισαν διαφορὲς διατάξεις. Μερικοὶ λαοί, τὴν γυναῖκα, αἰτία τῶν νοσηρῶν ἐκείνων διαταράξεων ποὺ καταστρέφουν τὶς κοινωνίες, τὴν μεταχειρίσθηκαν σὰν ἓνα εἶδος κατοικιδίου ζώου, ποὺ ἀπὸ σκοπὸ, τοῦ ἀφαιρέσανε τὴν κοινωνικὴ σπουδαιότητα γιὰ νὰ ἐλαττώσουν τὴν ἀντικοινωνικὴ δραστηριότητά του.

Σὲ ἄλλους λαοὺς, τὸ ἐναντίον, καὶ εἴμαστε ἐμεῖς ἀπ' αὐτοὺς, ἐφτάζανε σὲ συμπεράσματα ὅλως ἀντίθετα. Ἐξυμνήσανε τὴν γυναῖκα, τὴν θεοποίησαν. Ἡ ὁμορφότερη γυναῖκα, δηλ. ἐκείνη ποὺ ἐρεθίζει πιότερο τὴν ὄρεξη τοῦ ἀντρός, θεωρήθηκε ὡς ἀμοιβὴ τῶν ἀνώτερων κοινωνικῶν ἀρετῶν, καὶ ἀπ' ἐδῶ μπῆκε στὴ κοινωνία ἓνας εἰρμὸς παραλόγων πραγμάτων, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἡ λογικὴ ἀδί-κως θὰ διαμαρτυροῦταν.

Ἡ γυναῖκα πράγματι, εἶναι ἓνα ἄτομο σὰν τὸν ἄντρα : ἔχει ὅπως αὐτὸς αἰσθήματα καὶ νοῦ, ἀποτελεῖ μέρος τῆς κοινωνίας κατ' ἴσον λόγον. Σὲ μᾶς, λαοὺς τῆς δύσεως, διαλέγει ἐλευθερὰ τὸν ἄντρα

πὺν θέλει νὰ τιμήσῃ ἡμὲ τὶς χάρες τῆς, καὶ αὐτὸ αἰτία εἶναι ἑνὸς ἀγιάτρευτου κλονισμοῦ ὅπως θὰ προσπαθίσω νὰ τ' ἀποδείξω. Ἄν ἡ ὁμορφότερη γυναῖκα δινότανε σὶν πιδ ἄνδρειο, αὐτὸ θὰ πλαισιωνόταν πολὺ ὥραϊα μὲ τὶς ιδέες μας περὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Κάθε ιδέα ὅμως δικαιοσύνης καὶ ἀξίας χάνεται ὀλοφάνερα ἀπὸ τὴν στιγμή πὺν ἡ γυναῖκα διαλέγει αὐτὴ ἡ ἴδια τὸν ἐκλεκτὸν τῆς. Μὲ τὸ νὰ εἶναι ἡμία γυναῖκα ἡ πιδ ὁμορφη δὲν ἔπεται ἐκ τοῦτου ὅτι ἡμπορεῖ καὶ νᾶῃ ἀνώτερες κοινωνικὲς ιδιότητες, διάνοια καὶ ἡθικὴ ἀξία ὑψηλότερη. Ἄρα ἡ ὁμορφη γυναῖκα καὶ ὅχι ἡ ἐνάρετη γυναῖκα, εἶναι ὁ κριτὴς τοῦ ἀντρός, ἀφοῦ αὐτὴ εἶναι πὺν ἀπονέμει τὴν ἀμοιβὴ ἐμπρὸς εἰς τὴν ὁποίαν χλωμαῖζουν ὅλες οἱ ἄλλες ἀμοιβές. Βγῆκε κριτὴς σύμφωνα μὲ τὴν διεγερτικὴ γεννητήσια ἱκανότητά του· δὲν πρέπει νὰ παραξενευτῇ κανεὶς ἐὰν αὐτὴ συμπεριλάβει στοὺς συντελεστὰς αὐτοὺς, μὲ τὴν σειρά τῆς γιὰ νὰ διαλέξῃ τὸν ἐκλεκτὸν τῆς, τὴν γεννητήσια ὄρεξ πὺν δοκιμαῖζει αὐτὴ ἡ ἴδια ἐμπρὸς του.

Δὲν θὰ διανοοῦταν κανεὶς ὅπως ἐμποδίσει τ' ἀρσενικὰ καὶ τὰ θηλυκὰ νὰ διαλέγονται ἐλεύθερα, σύμφωνα μὲ τὴ μικρὴ εἴτε μεγάλῃ ἔλξῃ πὺν δοκιμαῖζουν ἀναμεταξύ τους, ἂν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀποκτησὴ τῆς ὁμορφότερης γυναίκας δὲν κατέληγε νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ ἀνώτερη ἀμοιβὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ δὲν ἐτάραζε τελείως τὴν κοινωνικὴ γνώση περὶ ἀξίας καὶ δικαιοσύνης. Νὰ μιὰ ἀναμφ:σβήτητη ἀπόδειξη.

Ἐπειδὴ ἡ ἐπιτυχία καλοπροαίρετης στάσεως ἐκ μέρους τῆς ὀρεγομένης γυναίκας θεωρεῖται ὡς ἡ μεγαλειτέρα ἀμοιβὴ πὺν ἕνας ἄντρας εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ, τὸ γεγονὸς αὐτὸ τῆς ἐπιτυχίας κατέληξε νὰ μπῇ κοντὰ στὴν τιμὴ πὺν ἀποχτιέται μὲ τὴν ἀνδρεία, μὲ τὴν πιστὴ τήρησιν τοῦ ὅρκου, ἀδιάφορο μὲ τί μέσον ἀποχτήθηκε ἡ ἀμοιβὴ αὐτὴ. Ἐὰν ἡ ιδέα τῆς τιμῆς αὐτῆς ἀδυνατίσει μὲ τὸν καιρὸ, τὸ ἴδιο δὲν συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ἀτιμία πὺν προκύπτει ἀπὸ τὸ χάσιμο τῆς εὐνοίας πὺν εἶχε προηγουμένως ἐπιτευχθῇ. Τοῦλάχιστον στὴν καθιερωμένη γλώσσα, ἡ τιμὴ τοῦ ἀντρός ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πίστιν τῆς σύζυγου του. Ἐὰν αὐτὴ, ἀφοῦ διᾶλεξε τὸν σύζυγόν τῆς, ἀπὸ ἑνα φιλήδονο ἔνστικτο, ἐδοκίμαζε γιὰ ἕνα ἄλλον ἄντρα ἐρωτικὴ ἐπιθυμία, λένε ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ ἐγκαταλειμμένου σύζυγου προσεβλήθηκε. Ἐντούτοις ἡ κοινωνικὴ του ἀξία δὲν ἄλλαξε· δὲν θὰ ἡμποροῦσε κανεὶς νὰ ἐξαρθῇ τὴν ἐκτίμησιν τῶν προσόντων ἑνὸς ἀντρός ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἄκρως προσωρινὸ πρᾶγμα πὺν εἶναι ἡ γεννητήσια ὄρεξ τῆς γυναίκας.

Ὁ Ραμπελὲ ἐξέφρασε τὴν ἀλήθεια αὐτὴ μὲ λόγια χοντροκομένα πὺν δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ παραθῶ ἑδῶ.

Σὰ συνέπεια ἐπίσης παράλογη τοῦ ἰδίου γεγονότος, ὁ ἄντρας ὑπερηφανεύεται γιὰ τὴ γίνεται ἀντικείμενο εὐνοίας πολλῶν γυναικῶν, πάντα γιὰ τὴ ἰδέα τῆς τιμῆς σὲ μιὰ ὀρισμένη στιγμή ὑπῆρξε ἀχώριστῃ ἀπὸ ἐκείνην τῆς ἀμοιβῆς. Καὶ ἐντούτοις ἡ κοινωνικὴ ἀξία τοῦ Δὸν Ζουὰν τοῦ Μολιέρου ἦταν κατὰ πολὺ κατώτερη! Ὅταν πρόκειται ὅμως γιὰ πράγματα πὺν γγίζουν τὴ γεννητήσια ὀρμὴ λησμονοῦμε ὅλες τὶς ἄλλες παρατηρήσεις, χάνομε κάθε εὐθυκρισία καὶ

κάθε συστολή! Δὲν εἶναι παράξενο, γιὰ παράδειγμα, νὰ βρίσκωμε γελοῖο, ὥστε νὰ γίνεται θέμα κωμειδυλλίων καὶ κωμωδιῶν, τὸ πιὸ ἀξιολύπητο θέαμα πού μᾶς παρουσιάζει ἡ ἀνθρωπότης: τὸν ἐρωτευμένο γέρο; Γιὰ τίς ἐρωτοδουλεῖς δὲν γνωρίζομε οἶκτο.

«Ὁ ἔρως, λέγει ἡ Κάρμεν, δὲν γνώρισε ποτέ του νόμο», κι' ἐν-τούτοις σ' ὅλες τίς κοινωνίες ζήτησαν νὰ υποβάλλουν σὲ κανονισμοὺς τὸν ἐρωτα· ἡ ὑποβολὴ ὅμως αὐτῇ τῶν κανονισμῶν ἀναγνωρίζοταν ἐκ τῶν ὑστέρων παντοῦ καὶ πάντοτε, ἀπολύτως ματαίᾳ ἂν ἀκόμη μιὰ φορὰ, ἡ ὑποκρισία δὲν ἐρχόταν νὰ σώσῃ τὰ προσχήματα καὶ δὲν ἐπέτρεπε στὴ παράδοση νὰ γεννήσῃ λίγο κατ' ὀλίγον, στὴ νοοτροπία τῶν ἀντρῶν, ἓνα αἶσθημα μεταφυσικῶν καθηκόντων τὰ ὁποῖα οὐδέποτε κατ' οὐσίαν ὑπῆρξαν σεβαστά.

Ὁ γάμος, σύνδεσμος πού γεννήθηκε ἀπὸ μιὰ γεννητήσια στιγμή· αἱ ἔλξη, κατέληξε σὲ σύνδεσμο συμφερόντων, ὅταν ἡ ἀνάγκη ἔγινε αἰσθητὴ ὅπως τραφοῦν τὰ παιδιά καὶ ὑπερασπιστοῦνε ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Ἡ οἰκογένεια ὅμως ἡ ὁποία ἰδρυθῆκε σὲ μιὰ εὐκαιρία γεννητήσιας ἔλξης, βασίστη'νε κατόπιν, ὅπως κάθε σύνδεσμος, πᾶνω σὲ μιὰ ἀμοιβαιότητα συμφερόντων πού δὲν ἔχει πιά καμιὰ σχέση μὲ τὴν αἰτία ἐκείνη πού τὸν πρωτοφάνερωσε. Ἄν ὁ ἔρως ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας, τόσο τὸ καλλίτερο, οἱ κοινωνικοὶ δεσμοὶ θά'ναι καὶ πιὸ σφιχτοί· ὁ ἄντρας ὅμως καὶ ἡ γυναῖκα ἡμποροῦν νᾶναι καὶ νὰ μένουν ἐξαιρέτοι σύντροφοι, μολονότι ἡ γεννητήσια ἔλξη πού εἶχε ἀδυνατίσει ἀναμεταξύ τους, φανερωνόταν σ' ἓναν ἀπὸ τοὺς δύο καὶ ὥς ἀντικείμενο εἶχε ἓνα ξένο ἄτομο ἀπὸ τὸ ἀντρώγυνο. Ὁ ἄντρας ἀντέχει τόσο λίγο στὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἐπιθυμίας ὥστε ὁ οἰκογενειακὸς δεσμός θὰ γινόταν ἀμέσως πρόσκαιρος. Ὁ ἄντρας πού θὰ ἐρωτευόταν μιὰ ξένη γυναῖκα, δὲν θὰ ἐκτελοῦσε ποτέ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὰ καθήκοντα πατέρα καὶ ὑπερασπιστῆ τῆς πρώτης οἰκογενείας του. Καὶ νὰ γιατί χωρὶς ἀμφιβολία οἱ νόμοι ἀπαγορεύσανε τὴ μοιχία καὶ ὁ δεκάλογος περιέχει τὴν ἐντολὴ αὐτή. «Οὐ μοιχεύσης, οὐκ ἐπιθυμήσης τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου».

Παράξενο πράγμα καὶ τὸ ὁποῖον συντελεῖ ὥστε νὰ τοποθετήσῃ κανεὶς τὴ γεννητήσια διάθεση ἀκόμη πιὸ ἔξω ἀπὸ ἄλλα βιολογικὰ φαινόμενα. Τὸ ἐρωτικὸ αἶσθημα πού προέρχεται ἀπὸ τὴ γεννητήσια ἐπιθυμία χαλαρώνεται μὲ τὴν συνήθειαν τοῦ ἀποκτημένου, ἐνῶ ἡ συνήθεια ἀναπτύσσει, τὸ ἐναντίον, ὅλες τίς ἄλλες ζωϊκὰς μερικότητες.

Στὴν οἰκογενειακὴ συμβίωση, ὁ γεννητήσιος ἔρως λιγοστεύει ἀπὸ συνήθειαν μεταξὺ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκας, ἐνῶ ἀναπτύσσεται, τὸ ἐναντίον, ἀναμεταξύ τους, ἀπὸ συνήθειαν ἐπίσης, μιὰ φιλία πού προέρχεται ἀπὸ μιὰ ἐξακολουθητικὴ συμμαχία ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Τὸ κοινωνικὸν καθήκον, στὴν οἰκογένειαν, θὰ συνίστατο χωρὶς ἀμφιβολία κατ' ἀρχάς, εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ συνένωση τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἀμυναν· ἐπειδὴ ὅμως ἐνδεχόμενο ἦταν κα-μιὰ γεννητήσια ἀπιστία νὰ ἔβαζε σὲ κίνδυνον τὴν ὑπαρξὴ αὐτῆς τῆς οἰκογενείας, ἡ γεννητήσια πίστις ἐνεγράφηκε σιγὰ σιγὰ κοντὰ στὰ καθαρῶς κοινωνικὰ καθήκοντα κι' οἱ νομοθεσίαι κατεδίκασαν τὴ μοιχία.

Με όλους τούς νόμους, οί κακομοιριές πού προέρχονται από τές γεννητήσιες έλκτικιές δυνάμεις εἶναι καί θά μένουν χωρίς άμφοβολία πάντα οί πιό άναπόδραστες όλωνε τών δυστυχιών. Χάρις στην ύποκρισία ένας νόμος πίστεως πού άδιάκοπα παραβιάζεται, μπόρεσε νά φανερωθῇ εφαρμοζόμενος από την πλειονότητα τών ανθρώπων. Καί έτσι χωρίς νά εξαλείψῃ τόν κίνδυνο πού προέρχεται από μιὰ κεραυνοβόλο γεννητήσια έλξη, ένα αἰσθημα συζυγικοῦ καθήκοντος γεννήθηκε σιγά σιγά σέ μᾶς, καθήκον άνίκανο νά μᾶς σταματήσῃ έμπρός σέ ένα μεγάλο πάθος, έχοντας μόνο ως αποτέλεσμα νά μᾶς καταστήσῃ πιό δυστυχεῖς όταν ύποκύψωμε, κάνοντας νά γεννηθῇ τήν τύψη, στοὺς καλλιτέρους από μᾶς.

Ἡ ύποκρισία έπεμβαίνει ακόμη καί έδῶ γιὰ νά μᾶς σώσῃ· εἴμαστε αρκετά έξυπνοι ὥστε νά καταλαβαίνωμε ὅτι οί τύψεις μας δέν έχουν λόγο ενόσω ἡ άπιστία μας μένει κρυφή καί επινοοῦμε καθετι ὅπως γευτοῦμε τόν απαγορευμένον καρπό χωρίς νά μᾶς έχουν πιάσει ἐλ' αὐτοφώρῳ. Εἴμαστε έπεικεις γιὰ τὰ άτομικά γεννητήσια παραστρατήματά μας καί αὐστηροὶ γιὰ ἐκείνα τών άλλων, ἐνῶ ἐν σχέσει μέ τὰ άλλα κοινωνικά καθήκοντα ἐκείνοι πού έχουν μιὰ αὐστηρῇ ἠθικῇ συνείδηση εἶναι τὸ ἐναντίον, αὐστηροὶ γι' αὐτοὺς τοὺς ιδίους καί έπεικεις γιὰ τόν πλησίον τους.

Ἀναγκαστικὴ συνέπεια τοῦ γεγονότος αὐτοῦ μὴ επιδεχομένου ἄρνηση εἶναι ὅτι οί δύο άπόψεις ὅπου ἡμπορεῖ κανεὶς νά αντιμετώπισει γιὰ νά ἐκτιμήσῃ τὴν ἀξία ενός ατόμου μιᾶς γυναίκας, γιὰ παράδειγμα, δηλαδή ἡ άποψη τῆς κοινωνικῆς ἀξίας καί ἡ άποψη τῆς ἑλξης δέν έχουν ἀναμεταξύ του καμιὰ σχέση.

Οί εργάτιδες μέλισσαι δέν έχουν καμιὰ δυσκολία γιὰ νά κάμουν τὸ καθήκον τους, γιατί δέν έχουν ἄλλη ἐπιθυμία καί διότι, ιδιαιτέρως ὄντας στεῖρες δέν ἡμποροῦν νά ιδρύσουν οἰκογένεια ἀνταγωνιστικὴ τὸ γεγονὸς ὅτι δέν έχουν γεννητήσια ἐπιθυμία εἶναι αἰτία πολὺ πιό σπουδαία ἀπὸ τὴν καλὴ τάξη τῆς κοινωνίας των. Δέν ἡμποροῦμε ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἔποψη νά γίνωμε ποτὲ τόσο εὐτυχεῖς, ὅσο οί μέλισσες !

Δέν θά ἐπεκταθῶ ἐδῶ πάνω στοὺς προοδευτικὸς μπερδεμα πού προήλθε στοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὸ μίγμα τοῦ γεννητήσιου αἰσθήματος, μέ τις άλλες μεταφυσικὲς γνώσεις καί στοὺς γεγονὸς ὅτι ἡ γεννητήσια ἑλξη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο νά παραστρατήσῃ τοῦ ἀρχικοῦ της σκοποῦ ὥστε νά καταντήσῃ σχεδὸν ἀγνώριστη.

ΑΠΟ ΤΗΝ "ANARCHIE"

ΜΕΤΑΦΡ. Β. Κ. Π.